स हि प्रजनियता" इति। यसादृषभः प्रजात्पादकः तसा-त्तदीयस्य चर्माण पर्यभिषिञ्चेत्॥

श्रभिषेकद्रव्यं विधत्ते। "दधाऽभिषिञ्चति। जर्मा श्रनाद्यं दिध। जर्जीवैनमन्नाद्येन समर्ज्ञ्यति" [२] इति। देशा रस-रूपलात् तादृश्चेनान्नेन 'एनं' वैश्वं रसवद्याजिनं 'समर्ज्ञ-यति' इति॥

इति दितीयाऽनुवाकः॥ २॥

श्रय हतीयाऽन्वाकः।

दितीये वैष्यमवे। शिह्नाः। तिथे ब्राह्मणमवे। शिध्यते।

स च स्वकारेण स्पष्टीकतः, ब्राह्मणो ब्रह्मवर्षमकाम श्राग्नेयादीन्यष्टी ह्वींषि निर्वपित पुरस्तात् स्विष्टकतः, हिर्ण्येन
घृतमृत्पूय तेन कष्णाजिन श्रामीनमभिषिञ्चतीति। तान्येतानि
हवींषि विधातयानि। तत्र प्रथमं विधन्ते। "यदाग्नेयो भवति।
श्राग्नेयो वै ब्राह्मणः" दति। 'श्राग्नेयः', श्रष्टाकपालः कर्न्त्यः,
श्रिमा सह ब्राह्मणस्य प्रजापितमुखजलसास्येन श्राग्नेयलम्॥

दितीयं विधत्ते। "श्रथ यत् माम्यः। माम्या दि ब्रा-ह्यणः" दति। 'माम्यः" एकादशकपालः कर्त्तव्यः। मामाऽस्नाकं ब्राह्मणानाः राजेति श्रुतेः, ब्राह्मणस्य माम्यवम्॥

हतीयं विधत्ते। "प्रमवायैव मावित्रः" दति। 'मावित्रः' श्रष्टाकपालः कार्यः, म च 'प्रमवायैव मावित्रः', दति कल्धते॥ चतुर्थं विधत्ते। "श्रथ यद्वाईस्पत्यः। एतदे ब्राह्मणस्य